

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Mogyorósi István ügyvéd..... által képviselt..... felperesnek a dr. Gyöngyösi Csilla ügyvéd által képviselt alperes ellen biztosítási szolgáltatás iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 11.P.52.338/2004. számon megindított, és a Fővárosi Bíróság 2009. október 1-én 41.Pf.636.086/2008/5. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében az alperes 70. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívüli eljárásban meghozta az alábbi

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Az alperes a felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes az általa bérelt..... számú ingatlanban 2001. szeptember 11. és 12. között elkövetett betöréses lopásból eredő igényét érvényesítette az alperessel szemben a felek közötti.....biztosítási szerződés alapján. Módosított keresetében 4.894.965,- forint és kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

A jogerős ítélet a keresetnek helytadott. A lefolytatott bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy a perbeli bérleményben a káresemény időpontjában a felperes életvitelszerűen lakott. Az eltulajdonított ingóságok értékét és azok tulajdonjogát a felperes a becsatolt számlákkal, továbbá a biztosítási ajánlathoz csatolt értéklistával és a tanúvallomásokkal megfelelően bizonyította.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a fellebbezés indokaira tekintettel kifejtette, hogy a kereset jogalapját mind a biztosítási esemény bekövetkezte, mind az ingatlan lakottsága tekintetében a felperes bizonyította. Az összegszerűség körében az alperes az elsőfokú eljárásban kijelentette, hogy további bizonyítási indítványa nincs. Ezért a fellebbezésben hivatkozott, valamint a másodfokú eljárásban

előterjesztett bizonyítási indítványát a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem lehetett figyelembe venni. Az alperesnek az ingóságok vásárlásáról becsatolt számlák fiktív voltával kapcsolatos fellebbezési indokaira tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 196. § (1) bekezdés d) pontjára, továbbá arra utalt, hogy a felperestől nem volt elvárható, hogy a vásárlást megelőzően vizsgálja, hogy az eladó cégek könyvelési, adózási kötelezettségüknek eleget tettek-e, illetőleg az adott cég a saját tulajdonában lévő ingóságokat értékesítette-e.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes előadta, hogy a felperes által hivatkozott ingóságok tulajdonjogának tisztázására irányuló bizonyítási indítványát nem vonta vissza. Az ennek bizonyítására becsatolt számlákkal szemben komoly kétségek merültek fel. Ezért terjesztette elő a számlakiállító társaságok ügyvezetőinek nyilatkoztatására irányuló bizonyítási indítványát. Az elsőfokú bíróság a bizonyítást indokolatlanul mellőzte, a másodfokú bíróság pedig téves indokokkal utasította el indítványát a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján. Ugyanezen jogszabályra hivatkozással tévesen utasította el a másodfokú bíróság a ..A.. tanú érdekelttségét tanúsító, a másodfokú eljárásban becsatolt bizonyítékait is. Ezek a bizonyítékok az elsőfokú eljárásban még nem álltak rendelkezésre.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok mérlegelését támadta, és alapvetően ennek alapján sérelmezte a jogerős ítélet megalapozatlanságát. A bíróság ugyanakkor a lefolytatott tanú-és okirati bizonyítás adatai alapján mérlegelési hiba nélkül állapította meg, hogy a perbeli ingatlan a káresemény időpontjában lakott volt, és a biztosítási esemény bekövetkezett. Az eltulajdonított ingóságok tekintetében a tanúvallomások, a biztosítási ajánlathoz csatolt vagyonlista és a becsatolt számlák együttes értékelésével következtetett arra, hogy a felperes állításának megfelelően az ingóságok a káresemény időpontjában a bérleményben voltak, azok a tulajdonát képezték és a biztosítási esemény alkalmával eltulajdonításra kerültek. Az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (6) bekezdésére utalással hívta fel az alperest, hogy a vitatott ingóságokra egyenként nyilatkozzon a megjelölt határidőn belül. Az alperes e felhívásnak nem tett eleget. Korábban azonban az egyes számlákkal kapcsolatban kifejtette, hogy az azokban szereplő vásárlásokat miért tartja aggályosnak, illetőleg beszámolt a számlát kibocsátó cégekkel, azok tisztségviselőinek felkutatásával kapcsolatos, eredménytelennek bizonyult eljárásáról. E peradatok tükrében mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság helyesen értelmezte az alperes azzal kapcsolatos, a tárgyalás

berekesztése előtti nyilatkozatát, hogy további bizonyítási indítványa nincs. Ebből következően a másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdésének helyes alkalmazásával utasította el az alperesnek a fellebbezésben ismételten előterjesztett bizonyítási indítványát. A másodfokú eljárásban a nevezett tanú elfogultságának igazolására előterjesztett bizonyíték figyelmen kívül hagyása sem eredményezte a jogerős ítélet megalapozatlanságát, mivel a vitatott tanúvallomás figyelmen kívül hagyása esetén is okszerű következtetés volt levonható a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a kereset jogalapjának és összecszerűségének kérdésében.

Az ismertetett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán kötelezte az alperest saját felülvizsgálati perköltségének a viselésére.

Budapest, 2010. szeptember 30.

Dr. Bőssinger Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Mária s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró

Szné

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő